

KENDİ
YAZDIĞIMIZ
TIYATRO
OYUNU

BİZ BOŞUNA ÖLMEDİK

Sahne 1 (Zöhre, Nevzat, Reşit, Ayşe)

AYŞE: Anne 'biz' çıkıyoruz. Nevzat arabanın anahtarlarını unutma canım! (Ayşe sahneye girer.) Biz geç geliriz anne. Reşit zaten evde(camdan seslenir) Reşit! Seni bekliyoruz oğlum, çıkacağız. Hadi yukarı gel çabuk!

REŞİT: (sahne arkasından bağırır.) Anne arkadaşlarlayım. Ne istiyorsun yine?

AYŞE: Gel çabuk hadi!(kapıya gider.) (Reşit'in söylenme sesleri gelir.)

REŞİT: Ne istiyorsun anne ya yine ne var. Arkadaşlarla takılıyorduk dedim ya! Hem daha akşam ezanı bile okunmadı...

AYŞE: Oğlum babaannen evde tek mi kalsın? Kadına biraz iyi davran sana!

REŞİT: Ya ne iyi davranacağım? Oturup susmaktan başka bildiği bir şey yok. (Ayşe oğluna umursamaz bir bakış atar.)

AYŞE: Yemekler dolapta, hadi biz çıktık, Nevzat hadi hayatım

NEVZAT: (sahne arkasından seslenir) Tamam geliyorum hayatım.

...

(Reşit söylenerek babaannesinin yanına gelir, televizyonu açar ve o anda elektrik gider. Reşit çok sinirlenir ve bir hışımla koltuğa oturur.)

ZÖHRE: Ona çok benziyorsun...

REŞİT: Kime?

ZÖHRE: Saçların, gözlerin...(gözleri dolar.)

REŞİT: Kimden söz ediyorsun? Anlamıyorum! Salih dedem mi?

ZÖHRE: Hayır İbrahim'im... seneler önceydi, yaz sıcaklığının ortasında kara günün biriydi...(geçmişe dönerler.)

Sahne 2 (Davulcu, Zöhre, İbrahim, Bedri, İhtiyar)

(Sahne açılır davulcu sahneye girer.)

DAVULCU: Ey ahali! Ecdad yadigarı vatanımıza saldıranlara haddini bildirmek için, devlet için, vatan için, millet için; teninde canı, kalbinde imanı, dizinde

